

[Hartel.]

tioner ikke kan udbringes i mere end 92—93, og selv 5 pCt.s Hypotekslaan ikke i mere end 87—90, og det giver under alle Forhold en meget stor Tabsmargin paa Kursen, som gør, at Byggherren vil og maa være tilbageholdende. Den eneste Maade, dette vil kunne ændres paa, er ved en Sænkning af Diskontoen. Jeg maa støtte den Betragtning, det ærede Medlem Hr. Hasle gjorde gældende, at Laanemarkedet udadtil ogsaa anbefaler en Rentepolitik i nedadgaende Retning. Det maa betænkes, at der ogsaa er fuld Tillid til danske Forhold i Øjeblikket. Det viser i et Lysglimt en enkelt Ting, som at vore 5 pCt.s Statslaan i Sverige fra 1928 staar i en Kurs af 145 i Stockholm. Det vil med andre Ord sige, at et 3 pCt.s Laan vilde ligge omkring ved Pari. Der er altsaa ualmindelige Muligheder for at ændre Renteforholdene herhjemme og derigennem fremme Byggeriet og derved atter afskaffe de Vanskeligheder, vi nu søger at bøde paa.

Jeg vil advare mod, at vi stadig lapper paa Følgerne, i Stedet for at vi søger at fjerne Aarsagerne.

Aksel Larsen: Jeg har kun en enkelt Bemærkning til den højtærede Indenrigsminister, der gav Udtryk for den formørkede Opfattelse, at hans Redegørelse her skulde faa et Lys til at gaa op for mig. Hvad drejer det sig om? Det drejer sig om, hvorvidt Byggeriet er kommet i Gang i det Omfang, som Regeringspressen for over et halvt Aar siden oplyste, at det vilde det komme umiddelbart efter. Den højtærede Minister siger, at det tager nogen Tid, inden Husene bliver færdige, og at man ikke kan flytte ind i dem, før de er bygget. Det har jeg heller aldrig paastaet, men jeg er heller ikke af den Opfattelse, at det tager Aarrækker at bygge et Hus. Og naar den højtærede Minister udmærket vel ved — og det er blevet belyst her under Debatten —, at der er langt ringere Byggeri af Lejligheder i Gang nu end tidligere, tyder det jo ikke paa, at Byggeriet er kommet i Gang i større Omfang end tidligere. Det er det, det drejer sig om. Enhver ved, at Byggeriet er af meget ringe Omfang. Enhver ved ogsaa, at Regeringen har erklæret, at den koncentrerer sig nu om at faa dette Byggeri i Gang. Men saa behøver den højtærede Minister ikke at tage mig det ilde op, at jeg paa Baggrund af Ministerens egen Motivering for Lovforslaget siger, at jeg vil udtrykke Haabet om, at Regeringens Bestræbelser meget snart sætter gode Frugter. Jeg beklager, hvis vi skal benytte et helt Aar nu til Overvejelser i Retning af,

hvorvidt Huslejeloven bør revideres og forbedres paa andre Punkter, end der her er Tale om. Jeg anbefaler i øvrigt endnu en Gang, at man tager de Betragtninger under Overvejelse, som jeg fremsatte, da jeg havde Ordet første Gang.

Indenrigsministeren (Bertel Dahlgaard):

Det ærede Medlem Hr. Elgaard vil jeg spørge, om han ikke tror, at han, hvis han havde kunnet paavise, at der halvandet Aar efter denne Huslejelovs Gennemførelse var sket mange uretfærdige Ting, saaledes som det ærede Medlem for to Aar siden spaaede, vilde være mødt op her i Dag og havde vist, hvilken forfærdelig ansvarsløs Lovgivning jeg var gaaet ind for. Hvis det ærede Medlem ikke vilde have gjort det, saa maa jeg sige, er det ærede Medlem blevet frommere, end han normalt er. Nej, lad os nu faa slaaet fast, at de almindelige Virkninger af denne Lejelov paa alle de Omraader, hvor det drejer sig om at skabe nye Retsforhold mellem Ejer og Lejer, ikke har været disse forfærdelige Ting, som man spaaede.

Naar vi saa kommer til det her foreliggende Lovforslag, siger det ærede Medlem, at han i og for sig gaar ind paa min Tanke, at den almindelige sundt tænkende Mand ræsonnerer som jeg har gjort med Henblik paa den Stilling, som alle de mange, der bor i de almindelige Lejligheder i København, er ude for, naar det drejer sig om eventuel Opsigelse, naar der ikke er flere ledige Lejligheder. Men, siger det ærede Medlem, mon den jævne Mand saa ikke vil tænke næstefter: Dette Lovforslag tager jo ogsaa Sigte paa 4—5—6—8 Værelser Lejligheder, og det er noget helt andet. Jeg vil da spørge det ærede Medlem: Vil han da, hvis han mener, det er den jævne Mands fornuftige Ræsonnement, gaa ind i denne Tankegang? Hvis han vil gaa med til denne Lovgivning, naar vi tager de større Lejligheder ud, er jeg villig til at forhandle om det; for det er klart, det erkender jeg, at naar det drejer sig om de største Lejligheder i København, er der ikke den samme Nødvendighed for en Lovgivning. Det er der selvfølgelig ikke, fordi der forholdsmæssigt er flere større Lejligheder ledige; Forholdet er det, at der i visse Kvartaler i København ikke er den Efterspørgsel efter større Lejligheder, som der var tidligere. Der aabner sig derfor Mulighed for, at vi kunde mødes paa dette Punkt. Jeg spørger altsaa det ærede Medlem: Vil han fortsætte denne sunde Tankegang, saaledes som han selv betegner den: udelade de største Lejligheder, og i øvrigt